

ни нѣкоя черковна работа, или за нѣкоя друга ежщественна нужда. Но да отива тамъ, да пие и да са весели, това е съвсѣмъ неприлично на свещенническия чинъ. За това и черковнитѣ правила строго наказватъ онова духовно лице, което ходи на кръчма съ подобна цѣль. Азъ моля всѣкого отъ васъ, да отбѣгва отъ такъвъ лошавъ обичай, който има много лошави сѣтнини. Който отъ васъ иска утѣшение за неприятноститѣ, които и азъ зная, че сж твърдѣ много за пастиритѣ въ сегашно време, той може, да намѣри това утѣшение въ прочитанието книги или въ друга работа пристойна на единъ духовенъ пастирь. Отъ кръчмитѣ чловѣтъ навлича на себе си унижение, раскаяние и безчестие, когато заниманието, каквото казахъ по-горѣ, дава дѣйствително утѣшение, спокойствие душевно, и полза. Трѣба обаче да исповѣдамъ, че подобни свещенници посѣтители на кръчми сж твърдѣ малко въ повѣрената на мене Епархия. Тѣ съставляватъ едно исключение. Това го казвамъ въ честь на духовенството отъ Епархията ми. Повечето отъ васъ съзнаватъ своитѣ длѣжности и се трудятъ да ги изпълняватъ добросъвѣстно.

Моля всѣкого отъ васъ като вземе въ внимание сичко казано отъ начало на писмото ми, да са старас и за напредъ да е добъръ пастирь кроткъ и смиренъ, какъвто си бѣше и самъ Спасителтъ нашъ Исусъ Христосъ. Всѣкой трѣба, да помни, че отъ него ще се иска смѣтка не само за неговитѣ собствени дѣла, но и за душитѣ на християнитѣ, които му се повѣриха. Нека прочее всѣкой се труди, да бѣде достоенъ на званието си, и нека се моли на вѣчниятъ женихъ на черковата, да го подкрепи въ изпълнението на длѣжноститѣ му, за да може да даде благоприятенъ отвѣтъ на оногози, който ще иска смѣтка за пастирската му дѣятелность.